

פרשת וישלח התשע"ז

adk1010@gmail.com

הרב ארי דוד קאהן

1. בראשית פרק לב, ד-לג

(ד) וישלח יעקב מלאכים לפניו אל-עשו אֶחיו אֲרָצָה שְׂעִיר שָׂדֵה אֲדוֹם: (ה) ויצו אתם לאמר כֹּה תאמרוּן לאדני לעשו כֹּה אמר עבדך יעקב עם-לבן גֵּרְתִי וְאָחֵר עַד-עַתָּה: (ו) ויהי-לִי שׁוֹר וְחֲמֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וְאֲשֻׁלָּחָה לְהַגִּיד לְאֲדֹנָי לְמִצְרָאֵן בְּעֵינָיִךָ: (ז) וישבו המלאכים אל-יעקב לאמר בָּאנוּ אֶל-אָחִיךָ אֶל-עֵשָׂו וְגַם הִלֵּךְ לְקִרְאָתוֹ וְאָרְבַּע-מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: (ח) ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחז אֶת-הַעַם אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשִׁנֵּי מַחֲנֹת: (ט) ויאמר אמ-יבוא עשו אל-הַמַּחֲנֵה הָאֶחָת וְהִפְהוּ וְהִנֵּה הַמַּחֲנֵה הַנִּשְׁאָר לְפָלִיטָה: (י) ויאמר יעקב אֱלֹהֵי אָבִי אֲבָרְכֶם וְאֱלֹהֵי אָבִי יִצְחָק ה' הָאֵמַר אֵלַי שׁוּב לְאֲרָצְךָ וְלִמְוֹלָדְתֶּךָ וְאִיטִיבָה עִמָּךְ: (יא) קִטְנֹתִי מִכָּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל-הָאֱמָת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת-עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עָבַרְתִּי אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשִׁנֵּי מַחֲנֹת: (יב) הֲצִילֵנִי גַּם מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי-יָרָא אֹתוֹ פֶּן-יָבֹא וְהִפְנִי אִם עַל-בָּנָיִם: (יג) ואתה אֲמַרְתָּ הֵיטֵב אִיטִיב עִמָּךְ וְשִׁמְתִי אֶת-יָרְעֶךָ כְּחֹל הַיִּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מָרָב: (יד) וילן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּלָּח מִן-הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו: (טו) עֲזִים מְאֹתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רְחֵלִים מְאֹתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים: (טז) גְּמָלִים מִיַּנְיֻקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפְרָיִם עֲשָׂרָה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעֵינָם עֲשָׂרָה: (יז) ויתן בְּיַד עַבְדָּיו עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו עֲבְרוּ לִפְנֵי גֵרְוֹחַ תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: (יח) ויצו את-הָרֹאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֵשָׂו וְאָחִי וּשְׂאֵלְךָ לֵאמֹר לְמִי-אַתָּה וְאָנֹכִי וְלִמֵּי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ: (יט) וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדֹנָי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם-הוּא אֲחֵרִינוּ: (כ) וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת-הַשִּׁנֵּי גַם אֶת-הַשְּׁלִישֵׁי גַם אֶת-כָּל-הַלְכִים אֲחֵרֵי הַעֲדָרִים לֵאמֹר כְּדָבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֵשָׂו בְּמִצְרָאֵן אֹתוֹ: (כא) וְאָמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אֲחֵרִינוּ כִּי-אֲמַר אֲכַפְּרָה פְּנֵיו בַּמִּנְחָה הַהִלְכֵת לִפְנֵי וְאֲחֵרֵי-כֹן אֲרָאָה פְּנֵיו אוֹלֵי יִשְׂאֵא פָנָי: (כב) וּתַעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל-פָּנָיו וְהוּא לֹן בְּלִילָה-הַהוּא בַּמַּחֲנֵה: (כג) וַיִּקְמוּ בְּלִילָה הוּא וַיִּלָּח אֶת-שְׁתֵּי נַשְׂוֹ וְאֶת-שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו וְאֶת-אֶחָד עֲשָׂר וַיִּלְדִּיו וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבַּר יַבֵּק: (כד) וַיִּקְחֶם וַיַּעֲבֵרם אֶת-הַגָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת-אֲשֶׁר-לוֹ: (כה) וַיּוֹתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיַּאֲבֹק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: (כו) וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּגַּע בְּכַף-יָרְכּוֹ וַתִּקַּע כַּף-יָרְךָ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ: (כז) וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם-בְּרַכְתָּנִי: (כח) וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִה-שָּׂמָךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: (כט) וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שָׂמָךְ כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל כִּי-שָׁרִית עִם-אֱלֹהִים וְעִם-אֲנָשִׁים וְתוֹכֵל: (ל) וַיִּשְׂאֵל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲגִידָה גַּם שָׂמָךְ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה תִּשְׂאֵל לְשָׁמִי וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ שָׁם: (לא) וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שָׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פְּנִים אֶל-פְּנִים וְתַנְצֵל נַפְשִׁי: (לב) וַיִּזְרַח-לוֹ הַשָּׁמֶשׁ פֶּאֶשֶׁר עָבַר אֶת-פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלַע עַל-יָרְכּוֹ: (לג) עַל-פֶּן לֹא-יֵאָכְלוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל-כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נִגַּע בְּכַף-יָרְךָ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנֶּשֶׂה:

2. רש"י בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק ח

(ח) ויירא ויצר - ויירא שְׂמָא יְהֵרַג, וַיַּצֵּר לוֹ, אִם יִהְיֶה הוּא אֶת אֲחֵרִים:

3. רמב"ן בראשית פרשת וישלח פרק לב

(ה) ודע כי הכבוד הזה שהיה יעקב עושה לאחיו בפחדתו לאמר אדני ועבדך, בעבור כי המנהג בצעיר לתת מעלה וכבוד אל הבכור כאלו הוא אביו, כאשר רמזה לנו גם התורה לרבות אחיך הגדול. והנה יעקב לקח בכורתו ואת ברכתו ועשו שוטם אותו עליהם, ועתה היה מראה לו כאלו אין המכירה היא אצלו כלום וכי הוא נוהג בו כבכור ואב להוציא את המשטמה מלבו:
(ח) ויירא יעקב מאד - בעבור שאמרו לו כי יצא עשו מעירו והוא בא לקראת יעקב, ועוד שלקח עמו אנשים רבים ארבע מאות, היה ירא לנפשו מאד כי אמר לא לקח כל אלה רק להלחם בי:
והנראה בעיני בענין הזה, כי עשו לא קבל השלוחים כהוגן ולא השגיח עליהם, ואולי לא היו לפניו כי לא נתן רשות שיבאו לפניו וידברו עמו כלל, כי היה הכתוב מספר ששאל להם מה שלום אחי ומה ענינו ועניני ביתו ובניו, וקראו לו בשלומו, ואמרו לו כי אני הולך לקראתו לראותו, והם היו מגידים

כן ליעקב, והכתוב לא סיפר שיאמרו השליחים דבר בשם עשו, אבל עברתו שמורה בלבו, ולעשות לו רעה היה הולך בחיל הזה. והנה השלוחים חקרו במחנה וידעו כי הוא הולך לקראת יעקב: וזה טעם "וגם", כי אמרו באנו אל אחיך אל עשו ולא ענה אותנו דבר ולא שלח לך דברי שלום, וגם הולך לקראתך בזרוע וחיל, ולכך הוסיף לו פחד על פחדו, ויירא יעקב מאד ויצר לו. וכך אמרו רבותינו (ב"ר ע"ה ז') כי השלוחים הכירו בו שנאה, אמרו באנו אל אחיך אל עשו, אתה נוהג בו כאח והוא נוהג עמך כעשו. אבל בסוף כאשר ראה הכבוד הגדול שעשה לו יעקב ואשר השפיל עצמו לפניו שהשתחוה ארצה שבע פעמים מרחוק עד גשתו אליו, נכמרו רחמיו, וחשב כי הוא מודה בכבודו ובגדולתו עליו כאשר פירשתי (לעיל בפסוק ה'), והתנחם בזה, כי הלבבות לה' המה לכל אשר יחפוץ יטה אותם:

4. ר' יוסף בכור שור בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק ח

(ח) ויירא יעקב מאד ויצר לו: כי לא ידע מה לעשות, שאם היה יודע שכוונתו לרעה, היה מבקש לעצמו צד הצלה, או לברוח או ללכת לערי המבצר מפניו, אבל עכשיו שמא אינו בא אלא לכבוד, ואם יברח ישים לו לב ויראה לו דרך שנאה, כמו שאומרים בני אדם: "אם יש מי שיברח, הרבה יהיה מי שירדוף", ואם כוונתו לרעה, איני יכול לעמוד כנגד ארבע מאות איש, ולפיכך היה מיצר שלא היה יודע מה יעשה, או יברח, או יעמוד. ויחץ את העם אשר אתו: לקח בידו דברי הצלה שלא ירגיש בהן שעשאו כנגדו, וחצה את העם לשתי משמרות.

5. חזקוני בראשית פרשת וישלח פרק לב פסוק ח

ויירא יעקב אעפ"י ששלח לו דברי פיוסין נתיירא שמא גרם החטא להמסר ביד אחיו לפי ששהא בבית לבן עשרים שנה ולא נתעסק בכבוד אב ואם וחשב כי מחשבתו של עשו לא היתה רק לרעה. ד"א באנו אל אחיך אל עשו ולא השיבנו דבר שהרי אמר אני בעצמי אלך אליו, וד' מאות איש עמו ודברתי עמו פה אל פה, ולפיכך ויירא יעקב שלא היה יודע מחשבתו אם לטובה אם לרעה. ויצר לו הו"ד בציר"י. ויחץ את העם אשר אתו אומר יעקב אם עשו ימצאני בורח אכניס בלבו שנאה.

6. בראשית רבה (וילנא) פרשת וישלח פרשה עו

סימן ב - דָּבַר אַחֵר, וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר לוֹ, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי עֵילָאִי לֹא הִיא יְרָאָה לֹא הִיא צָרָה, אֵלָא וַיִּירָא שְׁלֵא יְהִרְגֵהּ, וַיִּצַר לוֹ שְׁלֵא יְהִרְגֵהּ, אָמַר אִם הוּא מְתַגַּבֵּר עָלַי, הוֹרְגֵנִי, וְאִם אֲנִי מְתַגַּבֵּר עָלָיו אֲנִי הוֹרְגוֹ, הִדָּא הוּא וַיִּירָא שְׁלֵא יְהִרְגֵהּ וַיִּצַר לוֹ שְׁלֵא יְהִרְגֵהּ. אָמַר כָּל הַשְּׁנַיִם הִלְלוּ יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, תֹּאמֶר שֶׁהוּא בָּא עָלַי מִפְּנֵי יְשִׁיבַת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כָּל הַשְּׁנַיִם הִלְלוּ הוּא יוֹשֵׁב וּמְכַבֵּד אֶת הוֹרְיוֹ, תֹּאמֶר שֶׁהוּא בָּא עָלַי מִפְּנֵי כְּבוֹד אָב וְאִם, שֶׁהֲרִי כֹּף אָמַר (בראשית כז, מא): יִקְרְבוּ יָמֵי אָבְלִי, תֹּאמֶר שְׁמַת אוֹתוֹ זָקֵן וּבָא עָלַי לְהִרְגֵנִי, אָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּרַבִּי סִימּוֹן כֹּף אָמַר לוֹ הִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (בראשית לא, ג): שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלְמוֹלַדְתְּךָ. תֹּאמֶר עַד פֶּאֶן הָיוּ הַתְּנָאִים (בראשית כח, כ): וּשְׁמֵרְנֵי בְּדָרְךָ הִזָּה וְלֹא יוֹתֵר, אָמַר רַבִּי יוֹדָן אָמַר לוֹ הַמְּקוֹם (בראשית לא, ג): שׁוּב אֶל אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ, אָף עַל פִּי כֵן וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד, אֵלָא מִפְּאֵן שְׁאִין הַבְּטָחָה לְצַדִּיק בְּעוֹלָם הִזָּה. ...

סימן ג - וַיַּחֲצֵן אֶת הָעָם (בראשית לב, ח), לְמַדְתָּהּ תוֹרָה דְרָף אֶרֶץ שְׁלֵא יְהִיא אָדָם נוֹתֵן כָּל מְמוֹנּוֹ בְּזוּיַת אַחֵד, מִמֵּי אֲתָה לְמַד מִיַּעֲקֹב, שְׁנַאָמַר: וַיַּחֲצֵן אֶת הָעָם וְגו', וְכֵן הוּא אוֹמֵר (מלכים א יח, ד): וַיַּחֲבִיאֵם חֲמִשִּׁים אִישׁ בְּמַעְרָה. (בראשית לב, ט): וַיֹּאמֶר אִם יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל הַמַּחְנֶה הָאֵחָת וְהִפְהוּ, אֵלּוֹ אַחִינוּ שְׁבָדְרוּם. (בראשית לב, ט): וְהִיָּה הַמַּחְנֶה הַנֶּשְׂאָר לְפִלְטָה, אֵלּוֹ אַחִינוּ שְׁבָבְלוּת, אָמַר רַבִּי הוֹשַׁעְיָה אָף עַל פִּי שְׁנַשְׂאָרוֹ לְפִלְטָה מִתְּעַנִּים הָיוּ עָלֵינוּ בְּשָׁנֵי וּבְחַמִּישֵׁי.

7. רשב"ם בראשית פרק לב

(ה) ויצו אותם לאמר - צוה אותם ואמר להם כה תאמרו. והשלוחים לא ידעו דאגתו של יעקב: עם לבן גרתי - כאשר ידעת במצות אבי ואמי. שלא יחשוב בשבילי ברת: ... (י) אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק - שהבטחתי בלשון זה בצאתי מבאר שבע, ויאמר אני י"י אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק: (יא) קטנתי מכל - מלהיות לי [כל] החסדים וגו'. וכן קטן מהכיל את העולה ואת השלמים. ולפי שעשית לי חסדים ואמת יותר מן הראוי לי ואני עדיין לא קיימתי נדרי ולא עבדתיך כראוי, לכך אני ירא אעפ"י שהבטחתי. שאינך [דן] את האדם אלא לפי מעשיו, כמו שמצינו בחזקיה שאמר לו

הנביא מת אתה ולא תחיה, ואחר כך בתפלת חזקיהו הוסיף הק' על ימיו חמש עשרה שנה: (יב) פן יבא והכני - לפי שקטנתי מכל החסדים. כאשר פירשתי: (יג) ואתה אמרת היטיב איטיב עמך - אעפ"י שאין אתה מחוייב לקיים לי הבטחתך שהרי קטנתי וגו' אעפ"י כן עשה למען כבוד שמך שתתקיים הבטחתך, כמו שאמר משה להק' כשרצה לכלות את ישראל (ו)למה יאמרו מצרים [לאמר] ברעה [וגו'], וינחם י"י על הרעה. ובמקום אחר מבלתי יכולת י"י וגו' וישחטם במדבר וגו', ואמר לו הק' סלחתי כדבריך: ... (כא) כי אמר אכפרה פניו - כן חשב יעקב בלבו ואין זה מדברי השלוחים: וגם הנה הוא אחרינו - לפי שרצה יעקב לברוח בלילה דרך אחרת אם לא מפני שעכבו המלאך, לכך היה מתכוין להטעותו לעשו שלא יפגשהו: (כג) ויקם בלילה הוא - נתכוין לברוח דרך אחרת ולפיכך עבר הנחל בלילה, ... מעבר יבק - מעברות המים, כדי לברוח: (כה) ויותר יעקב לבדו - כלומר שהעביר כל אשר לו, שלא היה עוד לעבור אלא הוא לבדו, ורצה לעבור אחרים, כי לברוח דרך אחרת שלא יפגשונו עשו נתכוון: ויאבק - מלאך עמו שלא יוכל לברוח ויראה קיום [הבטחתו] של הק' שלא יזיקהו עשו: (כו) כי לא יכול לו - המלאך. ורצה לעבור ולברוח בעל כרחו: ... (כז) כי עלה השחר - וכיון שהאיר היום מעתה יש לילך לדרכיך: כי אם ברכתני - שתשלחני מאתך בשלום, שלא אהיה נזוק במה שנתאבקתי עמך, כי עתה עלה השחר. אז ידע יעקב שהוא מלאך: (כט) כי שרית - מגזרת באונו שרה את אלהים, כמו קנה, קנית. עשה, עשית. אבל וישר אל מלאך ויוכל, מגזרת שב קם רץ, שיאמר ויקם וישב וירץ. ומה שלקה יעקב ונצלע לפי שהקב"ה הבטיחו והוא היה בורח. וכן מצינו בכל ההולכים בדרך שלא ברצון הק' או ממאנים ללכת, שנענשו. במשה כת' שלח נא ביד תשלח, ויחר אף י"י במשה. ולפי הפשט אעפ"י שאמרו חכמים בכל מקום חרון אף עושה רושם וכאן מה רושם יש? הלא אהרן אחיך הלוי עתיד היה להיות לוי ואתה כהן ועכשיו הוא יהיה כהן ואתה לוי, אך לפי הפשט לפי שהיה מתעצל ללכת כת' ויהי בדרך במלון ויפגשהו [י"י] ויבקש המיתו. וכן ביונה שנבלע במעי הדגה. וכן בבלעם ויחר אף אלהים כי הולך הוא ונעשה חיגר, כדכת' ותלחץ [את] רגל בלעם, וילך שפי, חיגר כמו ושופו עצמותיו: (לב) והוא צולע על יריכו - עתה כשהיה השמש [זורח] ראוהו צולע על יריכו. כמו ויהי בבקר והנה היא לאה, כי עד עכשיו לא נודע שהיא לאה: (לג) על כן לא יאכלו - לזכרון גבורתו של יעקב ונס שעשה לו הק' שלא מת:

8. בראשית פרק כה, כג

(כג) ויאמר ה' לֵה שְׁנֵי גוֹיִם בְּבִטְנָהּ וְשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּנּוּ יִפְרְדּוּ וְלֹאִם מְלֹאִם יִאָּמֵץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר:

9. בראשית פרק כז, מב-מו

(מב) ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנתם לך להרעה: (מג) ועתה בני שמע בקולי וקום ברחלך אל לבן אחי חרנה: (מד) וישבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב חמת אביך: (מה) עד-שוב אף-אחיך ממך ושכח את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתיך משם למה אשפל גם-שניכם יום אחד:

10. בראשית פרק כח, יג-טז

(יג) והנה ה' נצב עלי' ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעה: (יד) והנה זרעה כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונגבה ונגררו כן כל-משפחת האדמה ויזרעה: (טו) והנה אנכי עמך ושמרתיה בכל אשר-תלך והשבתיך אליה האדמה הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם-עשיתי את אשר-דברתי לך:

11. בראשית פרק כט, יח-ל

(יח) ויאהב יעקב את-רחל ויאמר אעבודך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: (יט) ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי: (כ) ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כגמים אחדים באהבתו אתה: (כא) ויאמר יעקב אל-לבן הבה את-אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: (כב) ויאסף לבן את-כל-אנשי המקום ויעש משתה: (כג) ויהי בערב ויקח את-לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: (כד) ויתן לבן לך את-זולפה שפחתו ללאה בתו שפחה: (כה) ויהי בבקר והנה-הוא לאה ויאמר אל-לבן מה-זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: (כו) ויאמר לבן לא-יעשה

כז במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: (כז) מלא שבוע זאת ונתנה לה גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות: (כח) ויעש יעקב כן ומלא שבוע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: (כט) ויתן לכו לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: (ל) ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות:

12. בית הלוי בראשית פרשת ויצא פרק כט פסוק כז

(כו) לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה, קינטר אותו ברמז כאומר אפשר במקומכם המנהג כן להקדים הצעיר לפני הבכור אבל במקומנו לא יעשה כן:

בראשית פרק ל,

(כב) ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה: (כג) ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי: (כד) ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף ה' לי בן אחר: (כה) ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אלי לכו שלחנני ואלכה אל מקומי וילאצי: (כו) תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתה בזה ואלכה בי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתי ויאמר אלי לכו ואלכו אלי ואתה חן בעיניך נחשתי ויברכני ה' בגלגלה: (כז) ויאמר נקבה שוכר עלי ואתנה: (כח) ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתי ואת אשר הנה מקנני אתי: (ל) כִּי מעט אשר הנה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה' את רגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי: (לא) ויאמר מה אתה לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשר: (לב) אעבר בכל צאנך היום הטר משם כל שעה נקד וטלוא וכל שעה חום בפשבים וטלוא ונקד בעזים והנה שוכרי: (לג) וענתה בי צדקתי ביום מחור כִּי תבוא עלי שוכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום בפשבים גנוב הוא אתי: (לד) ויאמר לכו הן לו יהי כדברך... (מג) ויפרץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים:

13. בראשית פרק לא, א-כא

(א) וישמע את דברי בני לכו לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הפכד הזה: (ב) וירא יעקב את בני לכו והנה איננו עמו כתמול שלשום: (ג) ויאמר ה' אלי יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואתה עמו: (ד) וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו: (ה) ויאמר לכו ראה אנכי את בני אביכו כִּי איננו אלי כִּי איננו אלי כִּי תמל שלשום ואלהי אבי הנה עמדי: (ו) ואתנה ידעו כי בכל כחי עבדתי את אביכו: (ז) ואביכו התל בִּי והחלה את משפחתי עשרת מגים ולא נתנו אלהים להרע עמדי: (ח) אם כִּי יאמר נקדים יהיה שוכר וילדו כל הצאן נקדים ואם כִּי יאמר עקדים יהיה שוכר וילדו כל הצאן עקדים: (ט) ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי: (י) ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים: (יא) ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני: (יב) ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים כִּי ראיתי את כל אשר לכו עשה לך: (יג) אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם גדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך: (יד) ותען רחל ולא ואתמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו: (טו) הלא נכריות נחשבנו לו כִּי מכרנו ויאכל גם אכול את פספנו: (טז) כִּי כל העלש אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה: (יז) ויעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים: (יח) וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען: (יט) ולכו ה' לגזו את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: (כ) ויגנב יעקב את לב לכו הארמי על בלי הגיד לו כִּי ברח הוא: (כא) ויברח הוא וכל אשר לו ויעבר את הנהר וישם את פניו ה' הגלעד:

14. הושע פרק יב, ד-ז

(ד) בבטן עקב את אחיו ובאונו שרה את אלהים: (ה) וישר אל מלאך ויכל בכה ויתחננו לו בית אל ומצאנו ושם ידבר עמנו: (ו) וזה אלהי הצבאות ה' זכרו: (ז) ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר ומנה אל אלהיך תמיד: